

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 3-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 2 (132)

Субота, 10 січня 1970 року.

Ціна 2 коп.

ТРУДОВИЙ ЗАСПІВ

АРТЕМІВСЬК. Майже на 190 тисяч карбованців більше виготовлено виробів ніж передбачалося. Реалізовано продукції на 106,6 процента. З такими трудовими показниками закінчив четвертий рік п'ятирічки колектив Артемівського учбово-виробничого підприємства.

З гарячим ентузіазмом розпочали трудівники цього підприємства Новий, ювілейний рік. Тільки за три дні нинішнього року випущено швейних виробів на 25 тисяч карбованців. На підприємстві розгорнулося соціалістичне змагання за надплановий випуск продукції, економію сировини і матеріалів. Вже з перших днів винятково успішно справляються зі своїми зобов'язаннями бригада № 1, якою керує Галина Шиян, бригади Наталії Ігнатової, Катерини Жеребцової та інші. Ці бригади щоденно перевищують змінні завдання на 110—113 процентів. Більша половина членів цих бригад вже давно виконали особисті п'ятирічні плани і працюють в рахунок 1971 року.

Особливо добре слово слід сказати про ударників комуністичної праці робітниць П. Дяченко, С. Фомічеву, П. Сивакову, О. Сибірову, лекальника В. Сенного та багатьох інших.

Такий трудовий заспів артемівців говорить про те, що і план нинішнього ювілейного року буде виконано набагато раніше строку.

ДОНЕЦЬК. Трудівники Донецького учбово-виробничого підприємства достроково виконали минулорічний план. Цьому особливо сприяла механізація трудових процесів, передовілеє соціалістичне змагання, висока організація праці та культура виробництва.

Основна продукція — електроарматура, що тут виготовляється, — користується великим попитом у покупців.

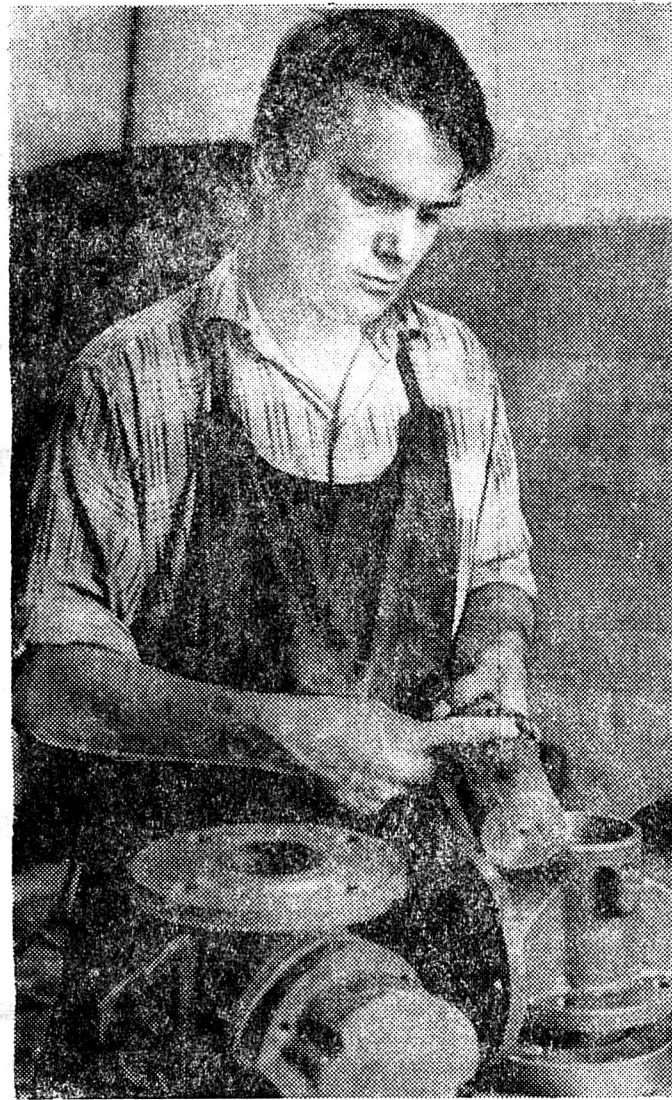
Як повідомив редакцію директор цього підприємства О. Фудім, колектив з особливим трудовим піднесенням розпочав останній, ювілейний рік п'ятирічки. Підприємство повністю забезпечено всіма необхідними матеріалами і сировиною для виконання виробничого завдання I кварталу. Освоюється і готується до серійного випуску новий вид продукції — електророзетки для прихованої проводки. Освоєно і вже випущено відповідну партію електровимикачів.

На підприємстві широко розгорнуто соціалістичне змагання за комуністичну працю. Понад 170 виробничникам присвоєно звання ударників. Майже половина з них працює в рахунок наступної п'ятирічки.

ЛЬВІВ. Особливо напружена трудова пора настала нині для трудівників Львівського учбово-виробничого підприємства № 2. Вже протягом багатьох років колектив цього УВП з місяця в місяць набагато перевищує виробничі завдання, виготовляючи щоразу на десятки й сотні карбованців надпланової галантерейної продукції для покупців.

У зв'язку з цим, підрахувавши свої можливості, колектив підприємства вирішив річний план ювілейного року виконати до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Для досягнення цієї мети, на кожній з ділянок вже з перших днів нинішнього року розпочалося соціалістичне змагання за щонайбільше перевиконання змінних норм і високу якість продукції.

Як і завжди, приклад в змаганні показують виробничники текстильно-галантерейної та дільниці виготовлення хлорвінілових виробів. Тут кожен трудівник працює із завзяттям. Своєю енергією і свідомим ставленням до праці надихає інших. Всі за одного — один за всіх. Намагання зробити якнайбільше і якнайкраще — такий девіз кожного допомагає добиватися вагомих успіхів у щоденній праці. А хіба може бути інакше? Щоб достроково виконати п'ятирічку, потрібно трудитися з подвійною енергією.

Колектив Полтавського УВП-2 освоїв виготовлення кранів для асфальтобетонних заводів. Слюсар П. Зінченко при їх виготовленні виконує важливу операцію — доводку до щільності. Ударник комуністичної праці, ставши на Ленінську трудову вахту, щозміни виконує завдання на 130 процентів.

БЕРЕЖЛИВІСТЬ — РИСА КОМУНІСТИЧНА

На підприємствах системи УТОГ з великим інтересом зустрінуто і гаряче підхоплено почин московської ткалі М. С. Іванникової, яка зобов'язалася працювати з бережливостю, щоб знаменної дати — 22 квітня 1970 року виготовляти продукцію із заощадженої сировини.

Колектив Конотопського учбово-виробничого підприємства першим в системі УТОГ підхопив почин Іванникової. За 11 місяців минулого року тут вже зекономлено 3600 метрів тканини, з якої можна пошити 7200 штук виробів. Окремі виробничники цього підприємства працюють в рахунок наступної п'ятирічки. До них відносяться розкрійники тканини Ганна Назаренко, Катерина Луценко, Швейя Вікторія Клименко та інші. Вони мають свої особисті рахунки збереженого матеріалу.

Зростають фонди економії на Сумському і Лебединському УВП. На Сумському підприємстві зекономлено трикотажного полотна 226 кілограмів. З нього можна пошити 1500 одиниць виробів. Вагомий вклад в цю справу внесли робітники тт. Максименко та Муха. Вони вже працюють в рахунок другого кварталу нинішнього року.

Бережливість — риса комуністична.

Вона стає все більш ваговою і необхідною для трудівників всіх галузей народного господарства, які працюють за законом господарського розрахунку, економлять у великому і малому. Цьому особливо сприяє нова господарська реформа.

Проте, слід зауважити, що далеко ще не всі джерела економії використовуються. На Сумському УВП, приміром, витрати матеріалу, палива, електроенергії визначаються в цілому, а потім уже розкладаються пропорційно до кількості випущеної продукції. Часто важливі пункти соціалістичного змагання не виконуються. Все це знижує відповідальність робітників за економію і бережливість.

Зараз завдання полягає в тому, щоб взяти зобов'язання щодо заощадження сировини та матеріалу, підкріплювати повсякденною масово-політичною роботою, організаційно-технічними засобами і головне — подбати про впровадження господарського розрахунку на всіх ділянках виробництва. Бо саме він націоналістичних трудівників на повне використання внутрішніх резервів.

А. МИШИНЦЕВ.

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР про перейменування міста Луганська і Луганської області

З метою увічнення пам'яті видатного полководця, партійного і державного діяча Климента Єфремовича Ворошилова і враховуючи клопотання трудящих та обласних організацій, перейменувати місто Луганськ — на місто Ворошиловград і Луганську область — на Ворошиловградську.

ГОЛОВА ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР
О. ЛЯШКО
СЕКРЕТАР ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР
А. ЗЛЕНКО

м. Київ, 5 січня 1970 року.

Ударник комуністичної праці, складальник ліжок Комунарського учбово-виробничого підприємства Афанасій Гапеев достроково виконав соціалістичні зобов'язання четвертого року п'ятирічки.

Новий 1970 ювілейний рік А. Гапеев розпочав високим виконанням виробничих норм — 130—140 процентів.

На фото: А. Гапеев.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

НОВИХ УСПІХІВ ТОБІ, ВЯЧЕСЛАВЕ!

У переддень 1970 року Комітет по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів СРСР присвоїв звання Заслуженого майстра спорту групі неодноразових чемпіонів і рекордсменів, які уклали свою рідну Вітчизну на всесоюзних і міжнародних змаганнях. Серед них названо і ім'я члена УТОГ, майстра спорту міжнародного класу з легкої атлетики, Вячеслава Скоморохова.

Редакція газети «Наше життя» від імені своїх чисельних читачів щиро вітає Вячеслава Скоморохова з присвоєнням звання Заслуженого майстра спорту СРСР і бажає йому досягти ще кращих спортивних успіхів у майбутньому.

СТАРТИ 1970-го...

Президія Центрального правління Українського товариства глухих затвердила план заходів по фізичній культурі і спорту. Головною подією ювілейного року для глухих спортсменів буде перша Спартакіада Товариства з чотирьох видів спорту (волейбол, легка атлетика, настільний теніс і футбол). Проведення Спартакіади — поетапне.

Першими вийдуть на старт лижники, які в лютому будуть змагатися у Івано-Франківську. В той же час візьме старт зональна першість з шахів і шашок, яка проходитиме у Дніпропетровську, Львові і Херсоні. Переможці зон прийдуть до Києва, де у травні відбудуться фінальні ігри.

Республіканські змагання з класичної боротьби у травні також будуть і відбірковими. Кращі спортсмени складуть збірну команду, яка поїде до Ташкента захищати спортивну честь нашої республіки.

Переможці зональних змагань з волейболу, що відбудуться у Кіровограді, Луцьку, Миколаєві, Полтаві, Хмельницькому та Чернігові, на початку червня прийдуть до Чернігова, де і буде виявлено чемпіонів УТОГ. Збірні команди з

волейболу візьмуть участь у все-союзних змаганнях у Гомелі.

Не забули і про самий масовий вид спорту — футбол. У Дніпропетровську, Житомирі, Ровно, Сімферополі, Ужгороді та Харкові на початку липня стартує зональна першість. Фінал передбачено провести на початку липня у Черкасах. Після відповідної підготовки, збірна команда з футболу виборуватиме першість на все-союзних змаганнях у Києві.

У Донецьку, наприкінці серпня, стартують легкоатлети. Там же відбудуться все-союзні змагання, у яких візьме участь і збірна команда нашої республіки, до якої увійдуть найкращі легкоатлети нашої Товариства.

Баскетбольні команди — фіналісти 1969-го року — проведуть між собою матчову зустріч, яку проведиме Українська Рада ДСТ «Спартак». Республіканські змагання з настільного тенісу відбудуться в листопаді у Херсоні.

Облвідділи УТОГ зобов'язані провести змагання за вищезгаданими видами спорту. Крім того, у цей перелік включаються і обласні змагання городошників.

И. ЗДОРОВИЛО.

КАБІНЕТ був просторий, і староста в ньому, за великим письмовим столом, не відразу був помічений Володимиром Іллічем, тим більше, що був він не в поліцейській формі, а в цивільному костюмі сірого кольору.

Тільки коли підійшов ближче до столу, побачив Ленін великий ніздрюватий ніс із синіми і червоними жилками, одутлі щоки, невеликі сірі свинячі очі, що тупо дивилися крізь пенсне в золотій оправі, напівсиву ріденьку щетинку на голові, войовничість, надану невеликим вусам, і чорний перстень на вказівному пальці правої руки... І голос у нього був хрипливатий, масний, також зовсім невіддільний в уяві Володимира Ілліча про російського справника.

Звичайно, перш, ніж захотів на нього поглянути цей староста, вахмістр Матишук виклав перед своїм начальником донесення, і конфіскований браунінг, і зошити та зробив у додаток до всього цього словесний рапорт, так що все було підготовлено для усного знайомства Леніна і старости Гроздницького.

В кабінеті його стояв ще й другий стіл, за яким сидів письмоводитель, ехидний старик, справжня «канцелярська криса».

— Вас, пане Ульянов, обвинувачують у шпигунстві на користь Росії,— звівши очі й притримуючи пенсне, почав без зайвих підступів староста.— Що ви можете сказати з приводу цього?

— Скажу, що це явна нісенітниця і що нісенітниця така могла народитись у чийсь зовсім не розумний голові,— дуже жваво відповів Володимир Ілліч.

— Пане Ульянов, так не можна говорити про представника імператорсько-королівської влади, яке б становище він не займав! — з пересторогою і суворістю зауважив староста.

— Однак і мене не можна обвинувачувати у шпигунстві! — різко сказав Ленін, відчуваючи прилив крові до шік і шиї.— І, наскільки мені відомо, такого обвинувачення і не зроблено було мені в селі Пороніні, де я живу.

— Це вже дозвольте знати мені самому! — сказав староста, однак взяв лист зі стола — по вигляду саме донесення вахмістра — і почав пробігати його очима.

В цей час на столі старости, де красувалось вишукане хризолітово-бронзове письмове приладдя, Володимир Ілліч помітив два телеграфні бланки, заповнені якимось схожим на тому і другому

СЕРГІЙ СЕРГЄВ—ЦЕНСЬКИЙ

текстом, розібрав на одному з них своє прізвище і запитав, мимоліт прислухаючись до столу:

— Очевидно, пане староста, це про мене одержали ви телеграми від директора краківської поліції, чи не так?

Староста витягнув уперед одну руку, наче для захисту другою накрив і присунув до себе обидві телеграми (одна була передана йому Матищуком) і сказав майже злякано:

— Ви не маєте права задавати мені питання!

Перечекавши якусь мить, він продовжував уже більш зниженим тоном:

— Ясна річ, після обшуку у вас, проведеного вчора ввечері, ви мали час вжити заходів для своєї реабілітації, але втручання краківської поліції у вашу справу нічого не дає: воно стосується минулого, а не теперішнього. Скільки часу минуло, як ви виїхали з Кракова до Пороніно?

Ленін у

— Три місяці, але, однак...

— Як же може ручатись за вас краківська поліція, коли ви вже три місяці живете не в Кракові? — перебив староста.— Тим більше, що тепер — воєнний час і нагляд з боку поліції набагато суворіший... А ці зошити ваші, повні статистичних даних про Австрію?

І він почав перегортати один з зошитів, явно не цікавлячись змістом його і зупиняючись очима тільки на рядках цифр.

— Про цю працю свою я можу сказати ось що,— почав Володимир Ілліч, намагаючись зберегти, але все ж таки втрачаючи рівновагу через очевидну пристрасність всього цього допиту.— Коли я поселився в Кракові років два тому то у своїй відповіді на питання в комісаріаті, з якою метою я оселяюсь в Галичині, повідомив Краківську поліцію, що бажаю познайомитись з тутешніми аграрними умовами, бо я — літератор, журналіст, співробітник газет, соціал-де-

мократ за своїми переконаннями — переважно цими питаннями й займаюся. Тому цілком природно, що зошити, які зараз перед вами, і є результат моєї довгочасної праці саме в галузі аграрного питання в Австрії.

Розмова велася німецькою мовою, і Володимир Ілліч, що чудово володів нею ще з дитинства, думав, що його належним чином зрозуміє цей австрійський справник, однак той флегматично постукавши своїм чорним перснем по зошиті, сказав, стараючись, як видно, говорити вагомо:

— Російський підданий, хоч би і емігрант, і соціал-демократ, припустимо, ви цікавитесь чомусь аграрним питанням у нас, в Австрії, і хочете, щоб цей ваш пильний інтерес до наших внутрішніх справ ми не брали під особливу підозру, як ви собі хочете.

Потім він кивнув головою в бік Матишука і сказав тоном наказу:

— Виведіть арештованого і почекайте на супровідний папірець!

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ

Велику і різноманітну роботу серед глухих трудівників проводить колектив Ровенського клубу глухих. Та головна задача — комуністичне виховання молоді. У передовілейні дні особлива увага приділяється вивченню молодими робітниками учбово-виробничих і підприємств ленінської теоретичної спадщини.

За останні кілька місяців було проведено такі читальні конференції, як «Задачі спілки молоді» за книгою В. І. Леніна, «Бути вірним ленінцем». Вчителька Н. Васильєва розповіла про те, які моральні риси відрізняють радянську людину від людини капіталістичного світу. Глухі трудівники поділилися досвідом, як вони виконують заповіді Ілліча.

Підведені підсумки шестимісячного конкурсу на кращого читача творів В. І. Леніна. Переможцями стали П. Тройковець, К. Папруга, М. Горецька, В. Коротчук, Є. Гонтар. Їх нагороджено призами.

Є у клубі чудовий ленінський куточок, стенди «Дитинство Ілліча», «Початок революційної діяльності Леніна» та інші. Постійно діюча виставка книжок «У серцях поколіннях — Ленін» привертає увагу багатьох читачів.

Є. БУБЕЛО.

РИСИ НОВОГО ПОБУТУ

У гуртожитку Білоцерківського учбово-виробничого підприємства мешкає біля сотні дівчат. Жіночу руку відчуваєш у всьому: і в чистоті коридорів, і в охайних, по-домашньому затишних кімнатах. На кожному поверсі є кімната для прання білизни, до послуг робітниць пральні машини. Є де дівчатам займатись своїми кулінарними справами: працює вісім газових плит.

Коли до вас завітали друзі, будь ласка — до ваших послуг кімнати відпочинку із зручними м'якими меблями. Почитати газету журнали, подивитись телевізор можна у червоному куточку.

Нещодавно Київським обласним відділом УТОГ був проведений огляд-конкурс «Ленінська естафета культури». Гуртожиток Білоцерківського УВП зайняв друге місце.

Хочеться сказати кілька слів про активну роботу ради гуртожитку. Вона багато зробила

для того, щоб вільний час робітниць був цікавим і змістовним. При гуртожитку працює вечірня школа робітничої молоді. Систематично проводяться «Ленінські читання», вечори відпочинку, «Голубі вогники», бесіди, читаються лекції. Організуються походи по місцях бойової слави, екскурсії до Києва та інших міст республіки. Такі члени ради, як Паламарчук, Сич, Євтушенко та інші, служать прикладом для мешканців гуртожитку.

Адміністрація Білоцерківського учбово-виробничого підприємства разом з радою гуртожитку подумали про все, що поліпшує побут людей, звільняє час для підвищення загально-освітнього і культурного рівня, для спорту і просто для відпочинку. На честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна мешканцям кращих кімнат буде присуджено премії: два холодильники і пральну машину.

В. МОСІЧУК.

Ленінська тематика

Силами агітколективу Львівського УВП-1 протягом передовілейного року було проведено велику культурно-виховну роботу серед глухих трудівників. Основою цієї роботи стали лекції, доповіді, бесіди про життєвий шлях та революційну діяльність В. І. Леніна. Проведено декілька екскурсій до музею Ілліча.

Секретар парторганізації т. Шамаєвич та голова місцевому т. Ганишнюк побували у Казані, Ульяновську, Москві — містах, де жив і працював Ленін. Про цю подорож та про свої враження

вони цікаво розповіли трудівникам підприємства.

Драмгурток УВП підготував виставу «Загибель Алмазова» про жовтневі революційні дні у Петрограді. Вистава мала величезний успіх серед глядачів. Гуртком керує на громадських началах Л. Старушинська, робітниця швейного цеху. І в тому, що вистава зайняла перше місце на обласному огляді художньої творчості і рекомендована на зональний, є велика частка її праці.

Л. АЛФІМОВА.

Історичний документ

Не можна без хвилювання читати Тези ЦК КПРС «До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна». У Тезах відображена ціла епоха в житті нашої Батьківщини.

Ознайомившись з цим історичним документом, глухі трудівники Донецького учбово-виробничого підприємства дали слово працювати ще продуктивніше, щоб новими трудовими перемогами зустріти Ленінський ювілей. Експериментальна група інструментального цеху виготовила нове оснащення — пресформи, штампи для випуску розеток. Добре попрацювали ударники комуністичної праці В. Ляхов, Л. Воловик, Л. Дроб'яченко, С. Бudevич, Б. ТУРКІН.

Вчителі Луганської школи робітничої молоді (зліва направо) Л. О. Андреева, К. П. Старостенко, О. І. Василенко, Е. С. Левік та М. А. Ісаєва обговорюють заходи по підготовці до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

ПОЗАКЛАСНА виховна робота в будь-якій школі не тільки формує особистість учня — будівника комуністичного суспільства, але й доповнює процес навчання, сприяє підвищенню його освітнього рівня. Ще більшого значення набуває вона у вечірніх школах глухих.

У силу фізичного недоліку учні значно відстають у своєму розвитку від чутих, тому й рівень знань у них нижчий. А позакласні заходи, як ми помітили, багато в чому допомагають їм усунути прогалини у розвитку, пробуджують інтерес до знань.

Велике значення у виховній позакласній роботі має створення шкільних традицій. Так, з року в рік у нашій школі

ПОШУКИ НОВИХ ФОРМ

проводиться конкурс на виготовлення найкращого приладу на міську виставку технічної творчості. З поданих школою робіт ось уже третій рік підряд відбирають найкращі прилади на обласну виставку. У минулому навчальному році, наприклад, учні XI класу Данильченко, Табакар нагороджені грамотами міського відділу народної освіти за виготовлення приладу, що підтверджує закон Архімеда. Знання учнями розділів програми, за якими вони готують наочні посібники, стають більш глибокими і міцними.

Традиційними стали зустрічі наших учнів з дітьми, що навчаються в школі-інтернаті для глухих. На такі зустрічі, що проходять дуже цікаво, охоче приходять випускники минулих років. Ці заходи позитивно впливають на відвідування та успішність, бо учні знають, що

їх успіхи в навчанні стануть відомі молодшим друзям.

Велику увагу приділяють педагоги політичному вихованню молоді. Серед заходів позакласної роботи вчителі використовують різноманітні форми. Це: політінформації, мітинги, бесіди в школі, урочисті вечори, лекції в будинку культури та червоному кутку УВП.

Проведення політінформацій у школі вже стало традицією. Класні керівники поставили перед собою мету систематично знайомити молодь з поточними подіями. Спочатку вони це проводили самі, а потім почали доручати учням. Не все гладко пішло одразу. Були випадки, коли політінформатори не з'являлися до школи, але поступово все увійшло в своє русло.

Політінформації допомагають глухим оволодівати навками публічного виступу, збагачують їх словник політичною лекси-

кою. Крім цього, такі заходи заохочують учнів до активного громадського життя, змушують постійно слідкувати за політичними подіями.

Ось уже протягом п'яти років школа випускає стенд «Новини за тиждень», в якому повідомляється про важливі події міжнародного життя, науки і техніки, а також спорту. Біля цих стендів завжди можна бачити читачів.

Основним стержнем у всій виховній роботі школи є підготовка до святкування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Кожного четвертого тижня в школі проводять мімічні читання оповідань про Леніна. На початку нинішнього навчального року серед глухих оголошено конкурс на краще мімічне оповідання про Леніна.

У позакласній роботі педагоги школи широко використовують кіноапарат. Лекції, бесіди

вони ілюструють демонстрацією фільмів, пам'ятаючи, що зорові образи найбільше запам'ятовуються глухими.

Школа підтримує тісний зв'язок з бібліотекою будинку культури. Спільними зусиллями ми провели читальну конференцію за нарисами «В. І. Ленін — товариш і людина», диспут «Моральний кодекс будівника комунізму» — закон життя, боротьби і праці», а також ряд літературних вечорів.

Закріплюючи і поглиблюючи знання, здобуті на уроці, допомагають також навчальні екскурсії, фізичні та математичні вікторини.

Використовуючи в своїй роботі всі форми позакласної роботи, педагоги нашої школи прагнуть зберегти контингент учнів і підвищити їх загальноосвітній рівень.

М. РЕШЕТНЯК.

Директор Миколаївської вечірньої школи робітничої молоді № 7.

серпні 1914 року

Володимир Ілліч зрозумів, що його чекає тюрма, і тільки великим зусиллям волі він якось переміг обурення, що охопило його, підійшов до дверей і вийшов у передпокій, але тут змушений був сісти на дерев'яний диван.

А втім, сидіти довго не довелося — письмоводитель, прочинивши легенько двері кабінету, просунув руку з папірцем, а Матишук, прийнявши його, передав сержантові конвойної команди разом з арештованим, з яким вважав за потрібне попрощатись, взявши під козирок.

І ось знайома з Росії картина — тюрма!

Правда, це тюрма, яка могла б бути лише в російському повітовому містечку, — одноповерховий кам'яний, досить довгий будинок з рядом квадратних віконців, переплетених залізними ґратами. Віконця, як і водиться, високо, значно вище зросту людини.

Був вищим за середній зріст людини і наглядяч тюрми Йозеф Глуд, який лаконічно записав у книгу арештантів, дотримуючись граф:

8/VIII 11 г. ранку. Володимир Ульянов, уроженець Росії, років 44, православного віросповідання, російський емігрант».

В окрему графу потрапило відібране майно: «91 крона 99 гелерів, чорний годинник, ніжик».

Після ночі, проведеної без сну, після допиту старости, здавалося б, повинна була настати втома і можна було прилягти на ліжко з брудною ковдрою, підкласти під голову руки і заплющити очі.

Однак надто крутим був перелом у житті, і вир думок ним піднятих, витиснув утому. Про сон Ленін дуже часто забував і тоді, коли боротьба з ворогами не виходила за межі суперечок, а вороги були значно слабші від нього за розумовими силами. Він входив в азарт борця в міру того, як упер-

то чинили опір йому і яке велике було число його політичних ворогів.

Хоч з початку світової війни імперіалістів минуло усього тільки один тиждень, але він уже знав, що у воюючих державах Західної Європи з рабською догідливістю, з поспішністю й легковажністю зражені інтереси робітничого класу і соціал-демократи стали шовіністами... «Всі сили робітників на підтримку своєї буржуазії» — такий, по суті, був лозунг цих небачах, але приголомшених днів. Слова Вільгельма — «Віднині я не знаю партій — я знаю тільки німців!» — по-своєму тільки переінакшивши, могли б повторити Франц-Йосип та Едуард VII, і Альберт король бельгійський, і Пуанкаре, президент Франції... А російський уряд подбав про появу в Росії пишних квітів соціал-шовінізму, закривши «Правду» якраз напередодні війни.

Продовження буде.

МАЙСТРИ ФІЛЬМОСКОПІВ

— Ось ніби все, — ніяковіючи, говорив Михайло, бо бачив, як товариші по роботі схвально кивали головами.

Але головного він так і не сказав. Не сказав, що саме він, комсомолец Михайло Шейко на холодному штампуванні деталей перероблює щомісячні завдання на 150—160 процентів, що особисте зобов'язання п'ятиріччя виконав ще в грудні 1968 року.

Скромність? Може й так. Та цю «прогалину» у біографії комсомольця доповнили товариші по роботі.

Оптичні лінзи, ніби великі очі без зіниць, переливались холодними кольорами веселки. Шліфувальні агрегати химерними рухами важелів доводили до вимог стандарту лінзи-заготовки. Час од часу над ними схилиються полірувальники, щоб додати то пасти, то рідини під полірувальні ковпаки. Старший майстер цеху Ніна Дмитрівна Загнойко показує нам готову оптику. Порівнює її з півфабрикатами, дивись крізь лінзу на світло — чиста робота, жодної подрапини на поверхні, витримані радіуси... Це продукція полірувальниці Зінаїди Павленко. Ударниця комуністичної праці йде в авангарді боротьби за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Достроково закінчивши особисте п'ятирічне завдання, вона одна із перших підтримала ініціативу колективів промислових підприємств міста Києва та області — до Ленінського ювілею виконати ще по одній — дві річних норми. Відмінна якість продукції і щомісячне виконання виробничих завдань на 160—170 процентів уже стало для Зінаїди Павленко правилом.

Старший майстер складальної дільниці Михайло Дмитрович Ткаченко затримує нас біля робочого

місця Марії Дем'янівни Корневої. Приємна усмішка не сходить з її лиця навіть і тоді, коли вона зосереджено і уважно оглядає фільмоскопи.

— Можна бути гарантованим, — каже старший майстер, — коли фільмоскоп пройшов через руки Марії Дем'янівни — все буде гаразд. Браку вона не пропустить.

— Як не як, а двадцять років на одному підприємстві — час не малий, — продовжував він. Безкорисна допомога товаришам не тільки в цеху, а й на громадській роботі не заважають ударниці комуністичної праці значно перевищувати соціалістичні зобов'язання. З серпня 1969 року Марія Дем'янівна працює в рахунок 1971.

...Час від часу на невеличкому екрані з'являється один і той же кадр із якоїсь дитячої казки. Юстирувальник Василь Микитович Дроботенко уважно перевіряє рівномірність і різкість освітлення плівки на екрані, регулює фільмоскоп перед тим, як дати йому пульт до покупки. Так, це через його руки проходить уся продукція і він розуміє всю повноту відповідальності за неї. І все ж при перевірці кожному «Світлячку» він віддає стільки уваги, щоб до найменших дрібниць все було випробувано.

— Уважність, вимогливість і точність, — говорить секретар парторганізації, — уміло поєдналися у Василя Микитовича за двадцять років його роботи на УВП. Він, як багато інших, що закінчили свої особисті п'ятирічні завдання, йде в авангарді, і по них ми рівняємо увесь колектив.

1970-й рік колектив зустрів достроковим виконанням виробничих завдань, успішно розпочавши ювілейний рік, готує нові трудові подарунки до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Ол. ОЛЕКСІЄНКО.

На фото: Михайло Шейко.

ВИКОНУЮЧИ СВОЇ ОБОВ'ЯЗКИ

Анатолій Прокопович Колесник працює сторожем на пристані правого берега Дніпра, де зберігаються човни жителів Запоріжжя. Ще з дитинства він лишився без слуху, а потім і без ноги, але не впавав у відчай. Любов до життя, до праці допомогли йому стати всіма шановною людиною.

Дванадцять років трудиться він на пристані і жодної крадіжки не було в нього за цей час. А. Колесник не лише охороняє човни, але й досконало знає мотори, допомагає їх ремонтувати.

Анатолій Прокопович не поспішаючи, обходить берег і йому пригадується минуле літо.

...Сонячний день. На Дніпрі людино. А. П. Колесник пильно дивиться за відпочиваючими. І раптом він бачить, що один із човнів, на якому сиділо сім чоловік, перевернувся. Люди почали тонуть. Ана-

толій Прокопович швидко сідає на моторний човен і поспішає на порятунок. Минуло кілька хвилин і люди врятовані. Потім витяг з води ще двох дівчат.

А ось інший випадок. Група невідомих намагалась вкрасти моторний човен, із сусідньої дільниці. Анатолій Прокопович вчасно помітив їх і не допустив здійснити крадіжку.

За сумлінне виконання своїх обов'язків А. Колесника поважають люди. На його рахунок — безліч подяк.

Дозвілля Анатолій Прокопович часто проводить в будинку культури глухих, де любить послухати лекцію, почитати свіжу газету, журнал, пограти з друзями в шахи.

С. МОРДУШЕНКО.

Запоріжжя.

У ЦЬОМУ райвідділі на обліку 130 чоловік. Про кожного з них повинен потурбуватися голова: одного влаштувати на навчання, другому треба подати допомогу для спорудження житла, третьому — допомогти в оформленні пенсії і т. д. За гаряче піклування трудящі глухі глибоко вдячні Дмитрові Максимовичу Лісницькому. Ось уже понад чверть століття вони вибирають його головою Котовського райвідділу УТОГ, що на Одешині.

...З Дмитром Максимовичем

ких загарбників, в місті з'явився 25-річний хлопець. Він почав розшуки глухих, які потребували допомоги. Це був Дмитро Максимович.

Першими, хто об'єднався навколо чуїного товариша, були столяри меблевої фабрики та лісництва. — Станіслав Жиборт і Борис Токарев, електрик Дмитро Боделян. Таких було не мало. Виявивши всіх глухих у райцентрі, він продовжував цю роботу в селах. За післявоєнні роки Лісницький трудолаштував 25 чоловік

ГОЛОВА РАЙВІДДІЛУ

ми зустрілися в клубі. Він розповів про зростання культури трудівників села, про їх потяг до знань.

Відколи Д. М. Лісницький очолює райвідділ, у Котовську сталося багато відрадних змін. Раніше тут був лише червоний куточок для глухих, а нині — клуб корисною площею понад 80 квадратних метрів. До послуг відвідувачів тут є телевізор, стаціонарна кіноустановка, пункт видачі книжок, в якому налічується понад 700 книг.

Доля Дмитра Максимовича багато в чому схожа на життя людей, що в ранньому дитинстві втратили слух внаслідок ускладнень після грипу. Та хлопець не розгубився, а вперто пробив собі шлях у життя. Після закінчення семирічки його направили на річні курси культпрацівників. Але допитливому хлопцеві цього показалося замало, й він закінчує в Харкові курси вчителів, а потім свої знання передає учням вечірньої школи робітничої молоді. Та натхненну працю перервала Велика Вітчизняна війна.

...Весна 1944 року. Як тільки Радянська Армія звільнила Котовськ від німецько-фашистсь-

в райцентрі та 48 — в колгоспах.

Сьогодні Дмитро Максимович з гордістю розповідає, як славно працюють глухі трудівники. Він називає імена передовиків колгоспного села — О. С. Петлинського з артілі «Дружба народів», нагородженого медаллю «За доблесну працю», Н. Захарко, бурякова з цього ж села. Щороку вона збирає по 340—350 центнерів цукрових буряків з гектара.

Таких людей в Котовському районі багато. Взяти хоча б Івана Борисенка. Він працював конюхом у радгоспі і мріяв стати до машини. За 15 років з допомогою Дмитра Максимовича Іван від робітника виріс до майстра ВТК по ремонту автомашин.

У ці дні Дмитро Максимович багато уваги приділяє підготовці до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Під час подвірного обходу він проводить бесіди про життя і діяльність Ілліча, знайомить трудівників з новинами нашого Товариства та міжнародного життя.

Ю. ГЕР.

Наш нештат. кор.
Одеська обл.

Постійно перевищує змінні завдання О. Орлова, краща виробництвця Київського учбово-виробничого підприємства № 1.

ОГЛЯД СТІННІВОК ОДЕЩИНИ

Одеський обласний відділ УТОГ провів огляд стінних газет. На огляд було представлено 65 стіннівок із шести культзакладів і Одеського учбово-виробничого підприємства № 3, а також кілька бюлетенів літстудії Одеського Будинку культури «Бригантина». Серед всіх газет кращими, окрім «Бригантини», визнано «Металіст», стіннівку учбово-виробничого підприємства № 3. Ця газета користується загальним авторитетом у колективі. Виходить регулярно, добре художньо оформлена. В ній часто діляться своїм досвідом роботи передовики виробництва а.

Стінгазета постійно висвітлює не-доліки в роботі. «Металісту» присуджено призове місце.

Ізмаїльський клуб представив на огляд 11 стінних газет. Всі вони оформлені на місцевому матеріалі, майже в кожному номері є сатиричний куточок. Газета цього клубу зайняла на огляді перше місце. Друге й третє місця зайняли відповідно редколегії стіннівок Березівського і Балтського клубів.

Насторожує те, що на огляд не було представлено жодної із стінних газет першого і другого Одеських УВП. Як стало відомо на цих

підприємствах не надається стінній пресі аж ніякого значення: з боку адміністрації, профспілкової та утовітської організації. Вони занехали, по-суті, випуск стіннівок, що є недопустимим фактом в діяльності цих підприємств.

О. СУХАНОВ.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

Завжди в авангарді

Коли у Стрийському Будинку культури з'являється свіжий номер стінної газети «Вперед», біля нього завжди побачите гурт глухих трудівників. Чим газета викликає таку зацікавленість?

Перш за все редколегія дбає про те, щоб у кожному номері були цікаві розповіді про трудові успіхи виробничників, про їх життя. Не обминає стіннівка і гострих питань. Дістається тим, хто ховається в ці напружені дні за спиною інших, хто ухиляється від громадських обов'язків. Особлива увага приділяється висвітленню змагань за гідну зустріч Ленінського ювілею. Газета не просто інформує, а доступно живою мовою

розповідає про творчі пошуки кращих виробничників. Наприклад, в останньому номері під рубрикою «На Ленінській вахті» вміщені замітки М. Василенка «Підсумки і перспективи», К. Дударчука «Майстер своєї справи», Ю. Гаєвої «Його поважають колгоспники» та інші.

Не зразу редколегія вдалося зробити газету популярною. Насамперед, подбали про зовнішній вигляд, почали по-новому розмішувати замітки, подумали за ілюстрації. Головне, відмовились від громіздких кореспонденцій, запозичених з інших газет. Члени редколегії підтримують тісний зв'язок з виробничниками. Випускається сатиричний додаток «Перець» і, нарешті, з'явилась нова рубрика, яка говорить про дієвість газети. Це — «Слідами виступів».

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Екскурсією задоволені

Тридцять кращих трудівників Одеського УВП-2 їздили до Москви. Екскурсанти оглянули Оружейну палату в Кремлі, побували на Красній площі, з особливим хвилюванням одесити відвідали Мавзолей В. І. Леніна.

Ударник комуністичної праці швей-мотористка Діана Тишкова сказала:

— Я вперше побувала в Москві. Цілком зрозуміле хвилювання, з яким я переступила поріг Мавзолею. Цей день залишиться назавжди у моїй пам'яті.

— Побувати в Москві, відвідати Мавзолей — велика честь, — підтримала Діану Катерина Кужель. — До столиці ми привезли подарунки — дострокове виконання особистих п'ятирічних планів.

Дніпропетровський Будинок культури глухих організував екскурсію до міста-героя Одеси. Екскурсанти ознайомились з історичними архітектурними пам'ятниками та іншими визначними місцями, захоплювались величчям пам'ятником Невідомому морякові, потьомкінськими сходами.

Наші трудівники побували в музеях — історичному, краєзнавчому та морського флоту. Особливо сподобався Одеський театр опери та балету — чудовий витвір людського образотворчого генію. Увечері екскурсанти завітали до Одеського Будинку культури глухих, де подивились спектакль «Хліб і троянди».

Р. ГОЛЬДМАН.

Обласний семінар

У Долинському клубі глухих відбувся семінар завідуючих клубів Кіровоградської області. З доповіддю «Про роботу на селі» виступила інструктор обласного по роботі на селі Т. Сюра. Головний бухгалтер В. Масалова розповіла про ведення записів матеріальних цінностей та про те, як складати звіт.

Досвідом про роботу клубу і про підготовку до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна поділилася завідувача Долинським клубом Ф. Чумак.

На закінчення семінару голова Кіровоградського обласного К. Спортедний ознайомив учасників з «Положенням ділової кореспонденції» та дав відповіді на різні запитання. Л. ОВЧАРЕНКО.

ПІДВИЩУВАТИ ВИКОНАВСЬКУ МАЙСТЕРНІСТЬ

Закінчилися обласні творчі звіти колективів художньої самодіяльності, присвячені 100-річчю з дня народження В. І. Леніна. На сторінках «Нашого життя» уже з'являлися Донецький, Полтавський, Будинки культури. Тепер, коли огляди закінчилися, коли жюри сказали своє слово про виступи кожного колективу, є потреба поділитись досвідом роботи кращих колективів. З цією метою сьогодні друкуємо матеріал В. Жукової — працівника науково-методичного кабінету.

ЛУГАНСЬКИЙ обласний відділ УТОГ першим розпочав творчий звіт колективів художньої самодіяльності. В обласному будинку культури два дні тривали виступи самодіяльних митців Комунарська, Кадіївки, Лисичанська, Старобельська, Ровеньок та Полтавської.

Загалом жюри переглянуло понад сімдесят виступів із різних жанрів. У програмах вірші, пісні, композиції про В. І. Леніна, Комуністичну партію, про трудову велич братніх республік, про славні діла радянського народу, який будує комунізм.

Честь відкрити творчий звіт випала учасниці Кадіївського клубу глухих Р. Вороні, яка майстерно, мовою міміки виконала вірш М. Панченка «В. І. Ленін на III з'їзді комсомолу». Тепло зустріли присутні виступ учасника Лисичанського клубу І. Лагоденка, а

жюри дало йому високу оцінку за пісні «Син Росії» та «Земле моя рідна, Україно».

Драматичний колектив Луганського Будинку культури постановкою п'єси М. Зарудного «Сині роси» отримав високу оцінку жюри за майстерне виконання ролей, а бурхливі оплески глядачів це ще раз підтвердили.

Справжнім сюрпризом творчого звіту був виступ танцювального колективу Луганського Будинку культури. Творчий запал, своєрідність кожного номера, невимушеність і легкість виконання викликали у глядачів радісні усмішки і шедру похвалу.

Треба віддати належне керівникам гуртків художньої самодіяльності — багато сил і енергії віддали вони, готуючи людей відточували буквально кожен виступ.

Народні танці, хореографічні композиції, картинки, в яких оспівується любов народу до В. І. Леніна, виконані бездоганно.

Хореографічну картинку «Янгі, геть із В'єтнаму!» виконали швей Луганського УВП-2 Ганна Троцька та слюсар заводу імені Леніна Микола Калашников.

На закінчення, підсумовуючи свій звіт, колектив Луганського Будинку культури виконав український народний танець «Гопак». Цим ще раз підкреслилась висока виконавська майстерність усього колективу і, зокрема, кожного її учасника.

У складі колективу — люди різних професій: складальники, слюсари, швеї, обрубники та інші, які працюють на УВП та в компактних групах на державних підприємствах Луганська. Серед них Анатолій Педченко, Марія

СПОРТИВНИЙ тиждень

Тридцять чотири спортсмени і спортсменки брали участь у змаганні на першість Івано-Франківського обласного об'єднання. Боротьба за чемпіонський титул розгорнулася між першорозрядниками Ф. Ковалем, М. Семчишином та М. Хохуліним. Зустрічі виявили переможця. Ним став М. Хохулін. Серед жінок призерами стали М. Романюк, О. Коцюба, Г. Стефурак.

Напружено проходили бої і на шашкових дошках. Першість серед чоловіків здобув М. Палейчук, який набрав 8,5 очок. На другому місці — В. Гаврилкін, на третьому — Е. Рудей. У жінок місця розділилися так: I—О. Коцюба, II—М. Волковецька, III—Е. Мельничук.

Г. БУРНАШОВ.

Фінішувала особиста першість Ровенського обласного об'єднання з шахів та шашок.

Після напруженої кількадечної боротьби перше місце з шахів зайняв М. Гонтар, кравець ательє м. Ровно, друге — О. Нечаєв, столяр меблевої фабрики, третє — П. Ляшок, швець побутокмбінату.

★ ★ ★

Закінчилась спартакіада з шахів та шашок серед глухих трудівників Львівського обласного об'єднання. Сильнішими виявились: В. Семчишин (Дрогобич), В. Москаленко (Львів), які поділили перше місце. Третім був Ю. Дверій з Львова. Серед жінок перше місце по-

★ ★ ★

ділили дрогобичанка Е. Гаргас та Ф. Будзак із Бродів.

З шахів серед чоловіків I-ше місце виборов Н. Горинський, слідуючі місця посіли — І. Сов'як, Д. Сміх. Серед жінок першими були: Г. Град, Е. Маслянчук, Н. Пашкевич.

В. КРИЖОВ.

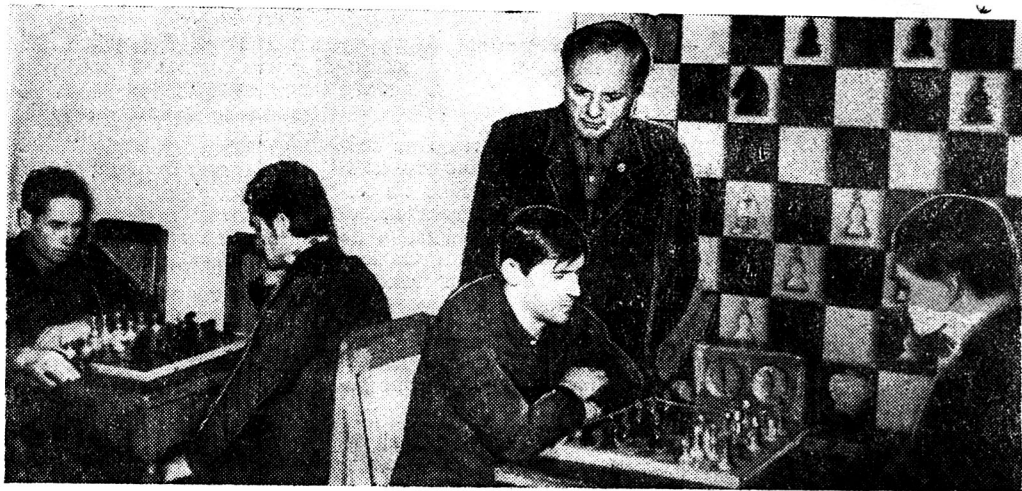
ПЕРЕМОЖЦІВ ВИЗНАЧЕНО

Невпевнено почала змагання на першість Хмельницького обласного об'єднання з шахів Р. Беккер. У першому колі вона потерпіла кілька поразок. Та вольова спортсменка, зібравши всі сили, в останніх п'яти партіях набрала чотири очка. Це принесло їй третє місце. Перше місце зайняла Е. Степанник (Кам'янець-Подільський), друге — Г. Хоптинська (Хмельницький). Переможцем серед чоловіків став хмельничанин Ф. Пязь.

Одночасно розігрувалась першість з шашок. Чемпіон області минулого року Микола Шкварун підтвердив своє звання. Чемпіонкою обласного об'єднання з шашок серед жінок стала О. Вербицька.

Переможці будуть захищати спортивну честь обласного об'єднання на зональних змаганнях у Львові.

О. АРІН.

У Дрогобичі відбулися змагання шахістів на першість Львівщини. На фото: під час змагань.

Фото В. ДАНИЛКІНА.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

ДИВЛЯТЬСЯ КРИЗЬ ПАЛЬЦІ

Відділення холодного штампування знаходиться у кінці виробничого корпусу. І от, коли у цех завозять заготовки, то у двері з силою вривається холодний вітер. Сильний протяг продуває нас до самих кісток. Ми неодноразово зверталися до адміністрації УВП, до завкому підприємства, щоб біля входних дверей прибудували тамбур, але у них, як кажуть, і за вухом не свербить.

Невже такі умови праці не хвилюють адміністрацію?

Група робітників штампувального цеху Луганського УВП-1.

ВІД РЕДАКЦІЇ

У виробничому відділі Центрального правління УТОГ знаходяться два документи з Луганського УВП-1: пояснювальна записка та звіт про тимчасову непрацездатність. Перший документ підписали заступник директора по виробництву А. Чуприков та інженер УВП А. Фільченко.

Другий документ повністю підтверджує скаргу штампувальників Луганського УВП-1. З цих документів видно, що керівництво підприємства погано підготувало призначення і цеху до роботи в осін-

ньо-зимових умовах, а місцевий комітет профспілки байдуже поставився до вимог виробничників. Сподіваємось, що адміністрація УВП вживе негайних заходів і повідомить про це редакцію.

СЛІДАМИ ВИСТУПІВ «НАШОГО ЖИТТЯ»

ЯК МОЖНА ЗАЦІКАВИТИ УЧНЯ?..

Така кореспонденція друкувалася у № 48 «Нашого життя» від 29 листопада. В ній йшлося про стан навчання учнів Луганської вечірньої школи робітничої молоді № 10 для глухих.

Голова Луганського обласного УТОГ Т. Пиликіна повідомила редакцію, що кореспонденція обговорювалась на засіданні президії обласного об'єднання з участю директора, вчителів цієї школи, активу учбово-виробничих підприємств та Будинку культури. Критика визнана вірною. Прийнято рішення провести в січні нараду керівників УВП, Будинку культури, ради учителів школи разом з представниками райВНО міст Луганська і Старобельська з метою поліпшення навчального процесу в школах.

ПОПРАВКА

У номері 49 за 5 грудня минулого року на третій сторінці газети «Наше життя» трапилась помилка. П'ятий абзац п'ятої колонки знизу слід читати в такій редакції: «Питання роботи цієї школи-інтернату слухалось на засіданні колегії Міністерства освіти УРСР, колишнього директора школи Ішука Ф. П. з роботи знято». Далі за текстом.

Редактор О. БОРИМЧУК

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 7—8670, 70 р.